

דברי הכפר

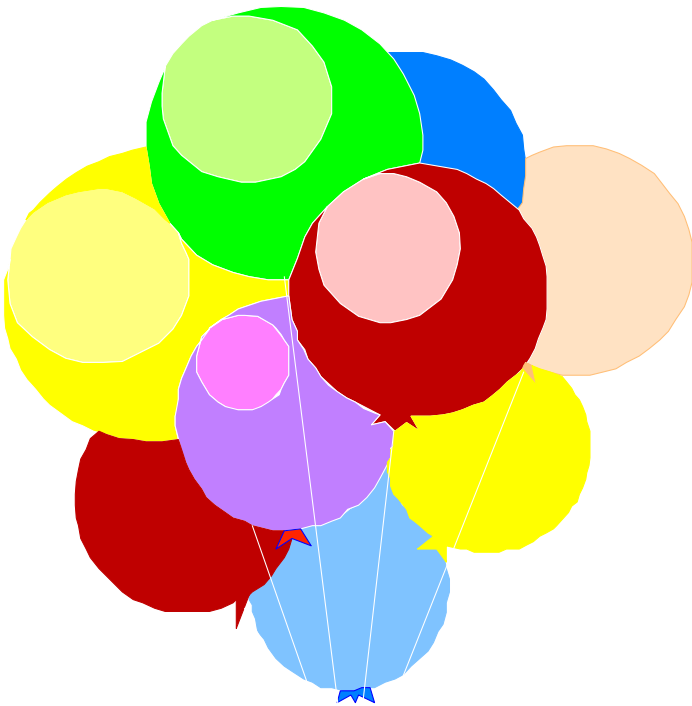
גיליון מס 1970 * כ"ה תשרי תשס"ו * 28 באוקטובר 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

30/10	ויקטור בן-רשף	2/11	ג'ורג' נאי – 70 כפיר בן-צבי (נכד)
31/10	סיון גלזר (נכד ברור)	5/11	ג'וני פרנק אריק אלייב
1/11	אבימלך הלוי		

ימי נישואין

30/10	פרנקי ופיל גליק לילה ובוב הארט
5/11	דליה ואודי וגנר חנה וריצ'רד איסטון

נזכור

כט	תשרי תשס"ד	25.1082	ריני טנא
א	בחשון תשל"ו	6.10.75	גב' לואי אפטרות
ב	בחשון תשל"ט	5.11.78	גב' אסיה נמנוב

פירושים מהסוכה

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

מדוע מדגיש הפייטן שלוש פעולות אלה דווקא?
 כיצד הן משנות את "רוע הגזרה"?
 עיון נוסף מגלה לנו כי שלושתן יוצרות שינוי במציאות. (במציאות התודעתית או במציאות הריאלית).

התשובה היא היכולת שלנו לשנות את עצמנו מחדש. זוהי עבודה פסיכולוגית קשה מאוד, אך אפשרית.

התפילה היא ההכרעה לא לעסוק רק ב"כאן ועכשיו", אלא לחפש משמעויות נוספות לחיינו. כאשר אנו מתפללים אנו אומרים שיש משהו מעבר למצוי, שיש לאן לשאוף.

הצדקה היא האחריות החברתית: הכוח לשנות את המציאות הכלכלית של השכנים שלנו, החברים שלנו (רשת בטחון), הכוח שלנו לעזור למי שנפילת עסקיו אולי הפכה אותנו לעני לתקופה מסויימת.

רוע הגזירה – משתנה בזכות הפעילות שלנו. אלוהים נתן לנו, בני-האדם את היכולת להשתנות גם באמצע החיים ע"י "תשובה", את הדרך לשאוב כוח לשינוי הזה מ"התפילה" ואת הכוח לעצב את הקהילה שבה אנו חיים בזכות "הצדקה".
 הקטע לא מקורי שלי אלא קטע מתוך שיעור של "מרכז יעקב הרצוג" וחשבתי שהוא מתאים לנו.

**** קצת לפני שהחגים נגמרים לנו (נכתב לפני שמחת תורה), ובהשראת יום כיפור שעבר עלינו לטובה, נאמר שאין יום הכיפורים מכפר בין אדם לחברו. על כל אדם לעשות זאת באופן אישי ולבקש סליחה ממי שהוא חושב שצריך לבקש. אני בטוח כי מי שהיתה לו/לה סיבה לבקש סליחה ביקש, אני גם עשיתי זאת באופן אישי וישיר. וכאן אני מנצל הזדמנות אחרונה שניתנה לי לבקש סליחה מכל מי שפגעתי בו בשוגג או מכל מי שנפגע ממני בצורה כלשהי. תזכו לשנים רבות של אושר ובריאות.**

**** תפילות יום הכיפורים וראש-השנה היו מרגשות, ותרשו לי לברך את אלן איסטון אשר לא נכנע לגיל ושימש כחזן ראשי בתפילת ראש-השנה. ברכות גם ללונטן מזרחי שבהתראה קצרה למד את סדר התקיעות בשופר לראשונה בחייו ותקיעותיו היו לעילא ולעילא ובטוח שהגיעו עד לשמיים, למי שצריך להגיע.**

ברכות חמות במיוחד מגיעות לחברים היקרים ממצפה נטופה ובראשם **יצחק**, המזכים אותנו בליווי התפילות זו השנה ה- 14 ושנזכה לשנים הבאות. יישר כוח ליוזמי הרעיון וחזק וברוך למקיימים וממשיכי היוזמה.

****** אירועי סוכות נפתחו בארוחת ערב חגיגית בחדר-האוכל ובהמשך טכס סוכות בסוכה הראשית במרפסת חדה"א. על הדשא של אבי ודורית רוזנקרנץ חגגו באוכל (מרקים ומבחר סוגי לחם), דוכנים שונים והאזנה למוסיקת ג'ז החביבה על בני המשפחה והאורחים הרבים התקבלו כמובן בחביבות האופיינית למארחים.

****** קפה ועוגות ממבחר מאפים של חברים וחברות הוגשו ביום שישי בפאב. לא נרשמה נוכחות מסיבית, אולי בגלל הקור העז ששרר באותו הערב.

בכלל סוכות השנה התאפיין במזג-האוויר חורפי ולפי מה שראיתי בסיור באיזור ביום חמישי זה לא הפריע לנופשים חובשי הכיפות בשגרת חופשת חול המועד.

****** מבזק ידיעות מ"בית-בלונד". תקופת הקיץ והחגים עברה בתפוסה נאה. במסגרת שיפור התנאים בחדרים הוספנו עוד שקע חשמל בחדרים. רכשנו קומקומים לכל חדר, הכנסנו מיטה נוספת לכל חדר. בתכנית: טלויזיות בכל החדרים. איטום הגג, בעזרת אלק, ומקווים שיהיה מספיק כסף לשפץ את השרותים והמקלחות. כל מה שאתם מתבקשים לעשות הוא להתייחס לחדרים כמו לכל חדר בביתכם הפרטי ולשמור על הצידוד. לא להוציא שמיכות וציוד מהחדרים, ואנו מצידנו, **ציונה ואני**, נעמוד לרשותכם ולבקשותיכם.

****** **לנורית ולגבי אורן** נאחל נסיעה טובה לארה"ב הברית לביקור אצל הילדים והשתתפות בטכס נישואין בסימן טוב ובמזל טוב של **אור עם בחירת לבו**. סעו לשלום וחזרו לשלום.

****** נסיעה טובה נאחל גם ל**נחמן ולאה כץ**, היוצאים אף הם באותה טיסה ממש של גבי ונורית, לביקור משפחתי בארה"ב הברית, סעו לשלום וחזרו בשלום.

****** ברכות חמות ל**אילה אדלשטיין**, המצטרפת לשורות צה"ל. גיוס קל ונעים. עשי חייל במדים הירוקים. ברכת הבית תלווה אותך בצאתך ובבואך.

****** בהזדמנות זו נאחל שנה טובה, שנת שלום ובטחון לכל החיילים שלנו ושל המדינה, אלוהים ישמור אתכם, חזרו הביתה בשלום.

****** "הפינה הירוקה" של **איציק** (לא מכבי חיפה), מתחילה להתחבב עלינו וכבר רואים לא מעט אנשים ברחבי הקיבוץ הנושאים עיניהם לשמיים לזהות את מעוף הציפור ואת שריקתה.

**** אם כבר הזכרתי את מכבי חיפה אז נגיד כך, שלאבי רוזנקרנץ יש מקום לגאווה בקבוצה שלו ולי יש מקום לאופטימיות באשר להישגי מכבי ת"א בכדורגל ובכדורסל, ואף לא מילה על הנבחרת ואברם גרנט המאמן. לגליל העליון נאחל שיתגברו על הקשיים ויצליחו בליגה.**

**** החורף כבר כאן ואיתו הגיעו תאונות הדרכים המרובות בכבישים החלקים והמסוכנים. אז בואו נאחל לעצמנו נסיעה בטוחה ובלי תאונות.**

**** פרשת השבוע: "בראשית"**

הדלקת נרות: 16:22

צאת השבת (הבדלה) 17:30

שתהיה לנו שבת מתוקה כדבר, שבת שקטה ובטוחה, שנה טובה, שנת שלום ובריאות ואושר, שנה שבה יתגשמו כל משאלותינו..... ושיעבור הכל מ מ ל.

שבִּי.

חדשות מהמרכולית

משבת הבאה 5/11, ובכל שבת

נפתח את המרכולית בין 11:00 עד 13:00

לתקופת ניסיון.

לנוחיותכם ולשירותכם תמיד.

**להתראות,
צוות המרכולית.**

הקפות במעגל בשמחת תורה

הן סמל תרבותי שקיים בתרבויות ובעמים שונים. צורת המעגל מסמלת שלימות, וההקפות במעגל מסמלות אחדות ושיתוף למען מטרה משותפת: האינדיאנים באמריקה נוהגים להתפלל לירידת הגשם או להפלת האויב כשהם מקיפים בריקוד את אלילם; ובני ישראל, בתקופת יהושע, הקיפו את העיר יריחו שבע פעמים – וכך ביטאו את רצונם המשותף להפחיד את האויב ולנצח אותו.

מנהג ההקפות בשמחת תורה החל כנראה בצפת של המקובלים במאה ה-16. לפי המנהג, הנהוג עד היום, מוציאים את כל ספרי התורה מארון הקודש ומקיפים אתם שבע הקפות סביב לבימה בבית הכנסת. ההקפות מציינות את השמחה על סיום מחזור הקריאה השנתי של התורה ועל התחלת הקריאה מחדש. ההקפות נערכות בבית הכנסת גם בליל שמחת תורה וגם ביום החג בבוקר, והן מלוות בשירה ובריקודים.

רשימת שומרים לשבוע 28/10 עד 3/11

תאריך	יום	שם
28/10	שישי	דוד דבולט
29/10	שבת	יעקב דדוש
30/10	ראשון	אודי וגנר
31/10	שני	גיא וגנר
1/11	שלישי	אילן המאירי
2/11	רביעי	אורי הדר
3/11	חמישי	יותם הופמן

תרבות הניסוח או איך לומר אחרת את הדברים במקום העבודה

יש להגיד: אני חושב שלא ניתן יהיה	במקום : לא בא בחשבון!!
יש להגיד: אני לא רואה סיבה לדאגה	במקום : מעניין את הסבתא שלי!!
יש להגיד: מעניין , לא?	במקום: חרא של עבודה
יש להגיד: סיבות טכניות מונעות ממני את ביצוע המשימה	במקום : לך תזדיין , אני לא עושה את זה!!
יש להגיד: חייבים לשפר את הקשר הפנים ארגוני	במקום : זונות , לא הודיעו לי כלום!!
יש להגיד: לא מתאפשר לי לעבוד היום עד מאוחר	במקום : עד איפה אתה רוצה לזיין אותי??
יש להגיד: הוא לא מכיר היטב את הנושא	במקום : איזה בנאדם מפגר!!
יש להגיד: סלח לי...	במקום : לך תזדיין!!
יש להגיד: המטה לא היה שבע רצון עם התוצאות	במקום : קבוצת אימפוטנטים...
יש להגיד: לצערי , אני לא יכול לעזור לך.	במקום : תסתדר לבד!!
יש להגיד: אני אוהב אתגרים	במקום : איזו עבודה מזורגגת!!
יש להגיד: זה בסדר גמור, אבל בכל זאת, תבצע בדיקה נוספת.	במקום : לך, תדחוף את זה לתחת!!
יש להגיד: חייבים לחדש את נוהלי בקרת האיכות.	במקום : אם אני מגלה מי הבן זונה שפישל!!!
יש להגיד: הפרויקט לא הניב את הפירות הרצויים	במקום : עכשיו פישלו לגמרי!!
יש להגיד: הייתי אומר , אילו היו פונים אלי	במקום : ידעתי שהיה חרא של פרויקט!!

לקראת העמק השווה.

איגרת פתוחה למיכל ד.

ראשית כל תודה על כך שהבאת לדיון פתוח וגלוי עניינים ודברים שעליהם מדובר רק בחדרי חדרים. בכתיבתך הכנה והנהירה, הסבת את תשומת לבנו לשני ניגודים או קונפליקטים חדים: הניגוד בין שיוך וחכירה {השכרה} והניגוד או הסתירה בין זכות הויתק להוריש וזכותם של בני קיבוץ, שהם חברי קיבוץ, לזכות בירושה או בתגמול. בתחילה נבדוק את הניגוד או הסתירה בין שיוך וחכירה. את שוקלת את האפשרות ש"הבית" של הנפטר[ה] אינו עובר ישירות לאיזה יורש אלא הקיבוץ מכריז על מכרז כדי להעביר את "ביתו" לידיים אחרות עם זכות קדימה לבני משק- חברי הקיבוץ. {אנו משתמשים במילה "בית" במשמעות המילה האנגלית "הום"= המציינת את המקום שבו אנו חיים, זה יכול להיות דירה, צריף או וילה אבל הפרוש הקיבוצי תמיד כולל את הנדל"ן של השטח מסביב.} עתה אני שואל: [ולא בחצי פה אלא ברצינות]- אם לנפטר קניין של מכונית (ולא חשוב מאיזה סוג או תוצרת) האם שוב היית מציעה להעביר גם אותה למכרז לקראת העברה לפלוני אלמוני? לא ולא! כי הוא קנה אותה בכסף- הוא? כי קיבל אותה במתנה? אין ספק שהייתה לו בעלות על המכונית. ועל ביתו האהוד שהם חיו בו שנים רבות וטובות - אין לו בעלות? במידה שעניין השיוך הוא ממשי ואינו מהווה רק איזה משחק סמלי או סמנטי. אזי אינו קיים כל הבדל בחוק בין בעלותו על מכוניתו ובין בעלותו על ביתו. ואיני מאמין שקיים איזה בית דין בכל העולם המערבי שיפסוק נגד זכותו של קשיש להוריש את רכושו לבני ביתו.

במקרה ואנו נחזיר את ביתנו למעמד של "רכוש חכור מהקיבוץ", יתברר שהשתמשנו בחרב פיפיות מפני שבזמן שפל כלכלי במשק גם דירתנו תהיה חשופה בפני נושים קשוחים העלולים להטיל עיקול על הדירה ועל כל מטלטלינו שבה.

ודרך אגב, האם גם את שמת לב שהרבה מבעלי מכונית בקיבוץ- אבל לא כולם, אינם רואים באוטו פרטי רק רכב? אולי זאת כעין אות המסמל את האידאה של הקיבוץ המתחדש. הם משקיעים ממיטב מאמציהם הגופניים והכספיים וגם מעפילים כוחות המצאה נסתרים כדי להכין עבור האוטו מקום חניה יאה והולם- והעיקר כמה שיותר קרוב לבית המשפחתי. הם משאירים את החניה הציבורית הרחבה והנאה לעובר ושב בלבד!

בנימוק לזכויות יתר של בני המשק גם מול יורשים אחרים את משווה השוואה מעניינת בין 2 החלטות גורליות: החלטת הויתקים בשעתו לייסד קיבוץ בראשיתו, ישוב בגבול עוין ובתנאים חומריים חסרי רחמים. לעומתם בני המשק שהיו צריכים להחליט להמשיך בקיים ובידיעה מראש שיהיה מאד קשה לערוך שינויים מחויבי המציות בארץ המשתנה. לאור הישגיהם הגדולים של בני המשק בתור חברי קיבוץ את חשה שמגיע להם תגמול או פרס או בונוס העולה אפילו על זכותם של מייסדים המורשים ירושה לבנים שמחוץ לקיבוץ. {כך אני הבינותי את דברך, ואם טעיתי, אתך הסליחה!}

היום קשה ואולי אסור לשדרג אחת משתי ההחלטות מעל השניה. בינתיים זרמו הרבה מים בירדן, הנסיבות השתנו ואנו בעליל חיים עתה בארץ קצת אחרת. ואף על פי כן אנו חייבים לשמור על ערכים ששימשו נרות לרגלינו במשך כל שנות הקיום של הקבוץ הזה. המשפחתיות הייתה לחוט השני הניכר בכל קורות כפר הנשיא. מנוי וגמור היה אתנו להעניק לבנינו ילדות טובה.

היינו בין הקיבוצים הראשונים שאחרי מאבק עם התנועה עברה ללינה משפחתית, מאבק קשה אחר ערכנו כדי להעביר ילדינו מבית ספר קיבוצי יחסית קטן לבית ספר תיכון מקיף גדול כדי שילדינו ילמדו יחד גם עם ילדים ממושבנים ומעירות. היינו גם בין הקיבוצים הראשונים שהעניקו לדורנו השני 15 שנות לימוד. כל זה היה אמנם קשור בהשקעות ועוד חובות אבל האמרה הטובה אמרה: "ילדים טובים ומוכנים לעתיד, הם ההשקעה הכי טובה של אנשים עניים!" כמנהגו של העולם המודרני, המשפחות נוטות להתפזר, הקרבה הגיאוגרפית אינה עוד הכרחי לקיום יחסים משפחתיים משובחים. א. אדלר קבע שגורל חיינו מושפע מאד, אם נולדנו בתור בכיר, אמצעי או צעיר במשפחה. דומני שמוטב להגיד שכל האנשים דומים במשהו וכל המשפחות שונות זו מזו. הורים מתייחסים לכל בת או בן בצורה שונה והמשקפת את הייחודיות של הילד[ה] המסוים[ת] ולכן, רוב ההורים-לקראת הפרידה האחרונה היו רוצים שיהיה להם עוד איזה חלק בעתיד בניהם-באשר הם שם- מלבד הזיכרונות. ובכן אין לקחת מן הוותיקים הזכות להוריש ירושה גם אם תהיה צנועה וזעירה ובלי להכתיב להם את מי במשפחה להעדיף.

אני מעולם לא קינאתי בצעירים שמשפרים ואף מגביהים את דירותיהם. אדרבא, אני שמח על מידת השקעתם בעתידם במקום ועל טעמם הטוב. אני בטוח שבבוא הזמן שגם יאלצו להרהר על הורשה גם הם ירצו, וביתר שאת- שאחד[ת] מבני ביתם יקבל את הירושה על ביתם ולא פלוני אלמוני! אם נחליט עכשו אחרת, יהיה זה תקנון זמני בלבד-- הרי גם צעירים עתיד להזדקן- ולהוריש!

לפני סיום האיגרת עוד פעם השואה בין החלטות הוותיקים המייסדים וההחלטה הגורלית שלבני המשק על הצטרפותם לקיבוץ. בהחלטתם הקשה היו בוודאי לא מעט פרקים אבל על פי רוב, הצד המשפחתי היה רק חלק קטן ממנה. ולכן, אם תחפשו מענק או בונס על תרומתכם הגדולה, היא חייבת לבוא מן הקיבוץ עצמו ולא מן המשפחה ולא כל שכן מהמשפחה של בן משק אחר. בשעתו הגה חבר משק מרכזי רעיון המציע שחבר בעל ותק מאד גדול יקבל תקציב מוגבה ואולם באותה תקופה הבדלי הוותק היו זעירים והרעיון הזה לא הובא לדיון מכריע. ואולם בקיבוץ המחדש הותק הכרונולוגי הוא כעין אליה וקוץ בה. הרי אנו זקוקים מאד לתוספת חברים חדשים בעלי ידע ותרומה ייחודית. ואם הותק נותר למודד העיקרי של התרומה האישית לקהילה אזי החבר החדש ירגיש מקופח תקופה ארוכה מדי.

למרות כל הנאמר עד כה, בשום פנים ואופן לא מתקבל על הדעת שבנות משק ובני משק יישארו יחידי סגולה, מפני שנבצר מהם לרשת ביתם של הוריהם! הנני מציע על רגל אחת- ממש בקיצור נמרץ [ואשמח להרחיב - אם זה יהיה נחוץ]בן[בת]משק - חבר קיבוץ יהיה מותר לבחור אחרי פטירת ההורים, אם הוא מעדיף להישאר בדירתו הוא או אם ירצה לעבור אל דירתם של הוריו. את הדירה הנותרת פנויה עליו למסור דהיינו- למכור- לקיבוץ. עבור המסירה הזאת

יעניק לו הקהילה סכום כסף, שהוא אחיד וזהה ביחס לכל בתי הירושה הזאת.
גובה הסכום חייב להיות בהישג היד של הקיבוץ. (כי אין החלטה גרועה יותר
מזו שלא ניתנת למימוש ותוך זמן סביר) הסכום ישולם בתשלומים חודשיים.
במקרה וקיימים יותר מיורש אחד כל בני המשפחה יפגשו תוך זמן סביר ויחליטו
יחד על צורת הירושה.

למיכל, אני קראתי לפני הרבה זמן שיר של משורר צרפתי אבל בינתיים שכחתי
את שמו ואת המילים המדויקות. כאן אביא רק את משמעות השיר בתוספת 4
מילים:

"אל תעמדי מאחורי- ואל תעמדי לפניי,
תעמדי על ידי-ויחד נלך לקראת העמק השווה!"

אדם בן-חנוך

מזל טוב 1

מזל טוב 2

אנו רוצים לברך את תרצה בן דוד על הוצאת ספר
שירה:

CONSIDER THE HEROES איך נפלו גיבורים
שיצא לאור השבוע.